

**Prasītāja prasījumi:**

- atcelt Eiropas Komisijas 2005. gada 23. novembra lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru valsts atbalsta lietā C 43/2005 (ex N 99/2005) — Polijas neatgūstamās izmaksas — vai, pakārtoti, atcelt lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāja noslēgto elektroenerģijas pirkuma līgumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — MTZ Polyfilms pret Padomi****(Lieta T-143/06)**

(2006/C 178/63)

Tiesvedības valoda — angļu

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasītājs ir siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanas uzņēmums, kas atrodas Polijā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija nolēma uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru saistībā ar jaunu valsts atbalstu, kas piešķirts kā elektroenerģijas pirkuma līgums, kurš noslēgts starp elektroenerģijas ražotāju Polijā un valstij piederošo elektroenerģijas tīkla operatoru "PSE" <sup>(1)</sup>.

Prasības pamatojumam prasītājs norāda, ka Komisijai nebija tiesību uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru attiecībā uz atbalsta pasākumiem, kas veikti pirms Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai un kas nav piemērojami pēc pievienošanās dienas. Šādā veidā Komisija ir pārkāpusi tādas vispārējus tiesību principus kā atpakaļejoša spēka aizlieguma principu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi tiesisku maldību un kļūdu vērtējumā, pasākumus klasificējot kā jaunu valsts atbalstu. Pirmkārt, Komisija pasākumus izvērtēja, neņemot vērā faktiskos un juridisko apstākļus, kas pastāvēja līgumu noslēgšanas laikā. Otrkārt, Komisija neatbilstoši novērtēja ekonomiskās priekšrocības jēdzienu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, veicot nevis individuālu, bet gan vispārēju visu elektroenerģijas pirkuma līgumu pārbaudi. Treškārt, Komisija neņēma vērā to, ka laikā, kad dalībvalstu elektroenerģijas tirgos tika atļauta konkurence, prasītāja noslēgtais līgums nevarēja traucēt konkurenci kopējā tirgū, jo Polija vēl nebija kļuvusi par dalībvalsti. Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka minētais atbalsts nav uzskatāms par jaunu valsts atbalstu, bet jau pastāvošu atbalstu gan saskaņā ar Pievienošanās līgumu, gan judikatūru, saskaņā ar kuru atbalsts, kas jau pastāv tirgū, kurā līdz liberalizācijai nepastāv konkurence, ir uzskatāms par atbalstu, kas pastāv kopš liberalizācijas. Turklāt prasītājs norāda, ka Komisija nav pārbaudījusi to, vai attiecīgais līgums joprojām bija spēkā arī pēc Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai.

Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir nepietiekami pamatots un ar to ir pārkāpts EKL 253. pants.

<sup>(1)</sup> Valsts atbalsts — Polija — Valsts atbalsts Nr. C 43/2005 (ex N 99/2005) — Polijas balasta izmaksas — Aicinājums iesniegt piezīmes atbilstoši EK līguma 88. panta 2. punktam (OV 2006, C 52, 8. lpp.).

**Lietas dalībnieki**

Prasītāja: MTZ Polyfilms Ltd., Mumbai (Indija) (pārstāvis — P. De Baere, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

**Prasītājas prasījumi**

- atcelt Padomes 2006. gada 27. februāra Regulu (EK) Nr. 366/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu par tādas polietilēntereftalāta (PET) plēves importu, kuras izcelsme ir, *inter alia*, Indijā;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Pamati un galvenie argumenti**

Prasītāja ražo un eksportē polietilēntereftalāta plēves Eiropas Kopienā.

Savas prasības pamatojumam tā apgalvo, pirmkārt, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts pamatregulas <sup>(1)</sup> 2. panta 8. punkts un 2. panta 9. punkts. Prasītāja apstrīd to, ka ar apstrīdēto regulu prasītājas eksporta cena Kopienā būtu noteikta, pamatojoties uz tās eksporta cenu uz trešām valstīm, jo faktiskās eksporta cenas attiecībā uz Kapienu ir tādas, uz kurām nevar pašauties sakarā ar minimālo importa cenu esamību.

Saskaņā ar prasītājas teikto, tās eksporta cenas nav tādas, uz kurām nevar pašauties, pamatregulas 2. panta 9. punkta izpratnē. Turklāt prasītāja apgalvo, ka izmantotā metode nav saderīga ar pamatregulu, kurā ir norādītas metodes, kuras var izmantot, nosakot eksporta cenu. Prasītāja apgalvo, ka pamatregulas 2. panta 8. punkts un 2. panta 9. punkts vienlīdz attiecas uz tādas izmeklēšanas pārskatīšanu, kāda ir apstrīdētā procedūra, neskatoties uz to, vai pastāvēja saistības.

Otrkārt, prasītāja atsauca uz Līguma par 1994. gada GATT VI panta īstenošanu<sup>(2)</sup> pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka tās eksporta cena nav tāda, uz kuru nevarētu pašauties minētā līguma 2.1. panta un 2.3. panta izpratnē. Turklāt, prasītāja apgalvo, ka izmantotā metode ir nesaderīga ar Līguma 2.1., 2.3. un 11. pantu. Visbeidzot prasītāja norāda, ka Līguma 2.1. un 2.3. pants vienlīdz attiecas uz pārskatīšanām, ko veic atbilstoši Līguma 11. pantam, piemēram, pagaidu starpposma pārskatīšanu.

Visbeidzot prasītāja atsauca uz juridiskā pamata neesamību metodei, kas ir izmantota, nosakot prasītājas eksporta cenu uz Kopienu, un uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu tajā, ka eksportējošiem ražotājiem ir liegta iespēja izvērtēt savu rīcību saistībā ar saistošo cenu.

(<sup>1</sup>) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996 L 56, 1. lpp.)

(<sup>2</sup>) Līgums par vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību 1994 vi panta īstenošanu (OV 1994 L 336, 103. lpp.)

#### Prasība, kas celta 2006. gada 19. maijā — *En Route International* pret ITSB

(Lieta T-147/06)

(2006/C 178/64)

Tiesvedības valoda — vācu

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *En Route International Limited*, Berkšīra [Berkshire] (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *W. W. Göpfert, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

#### Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2006. gada 7. marta lēmumu apelācijas lietā R 352/2005-4 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

#### Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "FRESHHH", kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 29., 30. un 32. klasē (pieteikums Nr. 3198165).

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu noraidīt.

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt.

Izvirzītie pamati: pieteiktā preču zīme ir reģistrējama; tās reģistrāciju nekavē šķēršļi, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 40/94 (<sup>1</sup>) 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, kā arī 7. panta 2. punktā.

(<sup>1</sup>) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

#### Prasība, kas celta 2006. gada 17. maijā — *Castellani* pret ITSB — *Markant Handels und Service* (CASTELLANI)

(Lieta T-149/06)

(2006/C 178/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Castellani SpA, Pontedera* (Itālija) (pārstāvji — *A. Di Maso, M. R. Di Maso, lawyers*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: *Markant Handels und Service GmbH, Ofemburga* [Offenburg] (Vācija)

#### Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 22. februāra lēmumu lietā R 449/2005-1;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.